

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7T/7/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812010056
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6812010056.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Uhorskaia a členov senátu Ing. Viery Vrabcovej a Júliusa Czetnera v trestnej veci proti obžalovanému L. U. a spol. pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ a iné Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. marca 2014, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní: 1. L. U.,
nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom U. Č.. XXX, prechodne bytom G., D.. L. U. R. Č.. XXX/X, okres G., bez pracovného pomeru,

2. Q. Z. P.,
nar. XX. XX. XXXX v G., trvale bytom G., D.. Y. Č.. XXX/XX, prechodne bytom G. Č.. XXX, okres G., bez pracovného pomeru,

s ú v i n n í , ž e

dňa 01.07.2011 asi o 22.00 h. v katastri obce S. sa po predchádzajúcej vzájomnej dohode vlámali do záhradnej chaty č. XXX tak, že Q. Z. P. a L. U. páčidlom odstránili visiace zámky z mreží na vchodových dverách, vypáčili vchodové dvere, vošli do priestorov chaty, pričom už skôr odsúdená Q. Š. čakala ďalej od chaty a dávala pozor, aby ich niekto nevyrušil, odkiaľ odcudzili sekeru, kálačku, 5 litrový demižón s červeným vínom, 10 m kábla na silnoprúd, 3 ks vypínače, Hifi vežu zn. Panasonic s reproduktormi, veľký hasiaci prístroj, rádiomagnetofón nezistenej značky, drevenú súpravu pohárov, rôzne oblečenie, 6 ks 100 W úsporných žiaroviek, petrolejovú lampu, 3 ks sviečok, kovovú ozdobnú fľašu, sadu štamperlíkov s dreveným podnosom, drevenú vázu, porcelánovú vázu, hlinenú vázu, adventný veniec, podložku do sprchovacieho kúta, čistiace prostriedky, valašku, rýchlo varnú kanvicu, vianočnú výzdobu, 5 ks utierok, 10 ks uterákov, 5 ks obrusov, 3 ks panvíc, elektrickú panvicu zn. Eta s pokrievkou, sklenené poháre, hrnčeky, štamperlíky, misky, dózy, taniere a tácky, podnosy, príbory s podpríborníkom, 6 drevených varešiek, habarku, tlačik a škrabku na zemiaky, strúhadlo na syr, strúhadlo univerzálne, otvarák na pivo a víno, pretláčač na cesnak, dienka, kávu Nesca a Popradskú kávu, čaj sáčkový aj granulovaný, cukor, 1 l stolový olej, mikroténové sáčky, servítky, naberačky na polievku, koreniny v dóze, elektrocentrálu, kovovú odrážku, kladivo a 5 ks visiacich zámkov, čím pre majiteľa chaty T. Ď. spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 1431,91 € a poškodením chaty škodu vo výške 514,75 €,

pričom L. U. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v G.Ú. sp. zn. 2 T 40/10 zo dňa 22.03.2010 bol potrestaný za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu G. zo dňa 12.04.2010 sp. zn. 2 T 45/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2010, k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov,

t e d a

1/

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a taký čin spáchali vlámaním, pričom obžalovaný L.Í. U. bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

2/

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného,

t ý m s p á c h a l i

1/

spolupáchatelstvom prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a obžalovaný Ľudovít Samko aj podľa ods. 3 písm. b/ citovaného ustanovenia,

2/

spolupáchatelstvom prečin porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s ú d u k l a d á

obžalovanému 2. Q. Z. P.Á.:

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému L. U. vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu G. rozsudkom zo dňa 27.02.2012, pod sp. zn. 2T 27/2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v X. X., zo dňa 17.04.2012, sp. zn. 5To 31/12, právoplatný dňa 17.04.2012, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaný L. U. a Q. Z. P. s už odsúdenou Q. Š., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom T. I. Č.. XXX, t. č. bytom G. Č.. XXX, povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému T. Ď., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. Č.. XXX, škodu vo výške 1.946,66 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného T. Ď., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S. Č.. XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry G. podal na súd obžalobu na obžalovaných L. U., Q. Z. P. a Q. Š. pre prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona u obžalovaných Z. P. a Š. Z., resp. prečin krádeže

podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona u obžalovaného U., na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd vydal dňa 03.02.2012 v tejto veci trestný rozkaz, voči ktorému podali odpor obžalovaní U. a Z. P.. Obžalovaná Š. voči trestnému rozkazu odpor nepodalala, takže ohľadne jej osoby sa trestný rozkaz stal dňa 20.02.2012 právoplatným.

Obžalovaný L. U. po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný a na všetky otázky, ktoré mu súd položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku odpovedal zhodne „áno“. Následne súd po súhlase prokurátora ako aj jeho obhajcu podľa § 257 ods. 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace výrokom o treste a náhrade škody.

Priznanie obžalovaného je v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi, ktoré boli vykonané v priebehu prípravného konania.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného U., svedka poškodeného T. Ď. a obžalovanej Q. Š., ktorá však na hlavnom pojednávaní bola už v pozícii svedkyne. Obžalovaný Z. P. na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní odmietol vypovedať.

Obžalovaný U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa s Q. Z. P., s ktorým mali dobrý vzťah, ale neboli kamaráti, len známi, dohodli, že pôjdu na túto chatu a vykradnú ju. Spolu išli hľadať v chatárskej oblasti pri S. nejakú chatu, tam nič nenašli, tak išli opačným smerom od S., kde našli jednu chatu a na tej sa dohodli, že tú vykradnú. Q. Z. P. vzal z pivnice jeho bytu, ktorý má v G. páčidlo, naložil ho do auta, červeného Volva a nasadli do toho auta oni dvaja a jeho družka Q. Š.. Q. Š. vyložili na ceste, tak 2-3 km od chatky, ktorá jediná viedla ku chate a odkiaľ mohli prísť autá s tým, že mobilom nám mala zavolať, ak by niekto išiel. Dvere do chatky páčili spolu s Q. Z. P.. Z chaty vzali agregát, železné kusy z dvora, z kuchyne kuchynský riad a nejaké sekery. Všetko to naložili do auta, do toho červeného Volva a keď sa vracali, tak vzali do auta aj Q. Š.. Prišli domov, na ulicu L. U.C. R. Č.. XXX v G., kde býval Q. Z. P. a tam si veci rozdelili. V tej chate boli maximálne 45 minút a odcudzené veci si rozdelili, agregát predali o dva dni po krádeži za 50,- € jednému pánovi z G., bol to kamarát Q. Z. P., ale on toho pána z videnia poznal, ale jeho meno nevedel uviesť, iba to, že prišiel na Felícii. Sekery si nechal Q. Z. P. a železo predali na občiansky preukaz svedkyne Q. Š. asi o 2-3 dni po krádeži.

Taktiež uviedol, že bol svojím obhajcom upozornený na možnosť, že v prípade, ak krivo obviňuje Q. Z. P., môže byť za to trestne stíhaný, ale určite je to pravda, že Q. Z. P. bol tam s ním a spáchal tento skutok.

Svedkyňa Q. Š. na hlavnom pojednávaní trvala na svojej predchádzajúcej výpovedi, v ktorej uviedla, že o tej chate vedel obžalovaný U., pretože pracoval pre poškodeného pána Ď. a bol to celé jeho prípad. Išla s obžalovaným U. z G. do I. autobusom a z I.W. pešo do S.. Dávala pozor pri chate, od chaty bola cca 30-40 metrov, kedy do chaty išiel sám obžalovaný U., ona len počula buchot a videla ako obžalovaný U. nakladá veci do vozíka, ktorý bol pri chate. Jej dal z tých ukradnutých vecí lyžice, rádio, sprchový gél, čistič na WC a na ostatné veci povedal. Obžalovaný U. tam ešte ostal, ona odišla domov, lebo nesúhlasila s rozdelením vecí. Nevedela presne, čo sa stalo s tými vecami, čo obžalovaný U. nakladal do vriec a potom na vozík, ona mala iba veci, ktoré jej on dal a mala ich v taške. Potom odišla pešo do S. k činžáku, odkiaľ zavolała obžalovanému Q. Z. P., aby prišiel pre ňu. Povedala mu, čo sa stalo, on jej dal facku, sadla si k nemu do auta a išli preč. Obžalovaný Q. Z. P. mal červené auto, značku nevedela uviesť.

Svedok poškodený T. Ď. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri bežnej kontrole jeho chaty v S. zistil, že sú dokorán otvorené dvere a všimol si, že boli vylomené aj mreže a v chate chýbali taniere, ošatenie a všetky veci, ktoré uviedol v prípravnom konaní. Po skutku a vypátraní pravdepodobných páchatelov políciou ho kontaktovala matka svedkyne Š. aj so svedkyňou Š.G.. Boli za ním osobne a orodovali za obžalovaného Q. Z. P., aby nešiel sedieť do basy. Vedeli, aká bola výška škody a povedali, že mu to budú splácať. Prvýkrát za ním prišla Š. s matkou, potom ku právnikovi prišla Š. s obžalovaným Q. Z. P. a on vravel niečo v tom zmysle, že on tam nebol, alebo že on nič neurobil. Nevedel vysvetliť, prečo sa P. chcel s ním dohodnúť na splátkach, pretože aj pred právnikom tvrdil, že on nič neurobil, ale s tou dohodou súhlasil. Pri právnikovi uzatvárali dohodu len on, svedkyňa Š. a obžalovaný Z. P.. O obvinenom

U. nepadlo ani slovo, lebo on by aj tak nič nezaplátil. Nevedel si spomenúť, či na tej dohode bolo aj Z. P. meno, ale k dohode už neprišlo, lebo už potom neprišli.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Miesto činu je zrejmé zo zápisnice o obhliadke miesta činu.

Výška škody bola zistená odbornými vyjadreniami, ktoré boli do spisu zabezpečené od nezainteresovaných spoločností.

Z odpisu registra trestov bolo zistené, že Z. P.W. bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, z toho 5 krát na nepodmienečný trest odňatia slobody, zakaždým za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy v roku 2007 na 16 mesiacov nepodmienečne za krádež.

Zo správy Mesta G. neboli zistené žiadne dôležité skutočnosti ohľadne obžalovaného Z. P..

Z evidencie priestupkov súd nezistil žiadne dôležité skutočnosti ohľadne obžalovaného Z. P..

V súlade s § 2 ods. 6 Trestného poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súlade s § 220 ods. 2 Trestného poriadku súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaného Z. P. zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe usvedčuje priamo výpoveď obžalovaného U., ktorý počas celého trestného konania rovnakým spôsobom vypovedal o celom skutku a potvrdil, že celá krádež bola založená na tom, že on navrhol chatku, ktorá sa vykradne a obžalovaný Z. P. na svojom aute zabezpečí odvoz ukradnutých vecí. Obžalovaný Z. P. taktiež zabezpečil jeho vtedajšiu priateľku, odsúdenú Š., ktorá mala na ceste, ktorá viedla ku chate strážiť, či ich niekto pri krádeži nevyruší. U. popísal aj spôsob, akým sa s obžalovaným Z. P. o ukradnuté veci podelili, pričom niektoré veci sa mali odpredať aj známym Z. P..

Usvedčujúcu výpoveď obžalovaného U. voči obžalovanému Z. P. podporila nepriamo aj výpoveď poškodeného Ď., ktorý súdu potvrdil veľký záujem odsúdenej Š.G. a jej matky o to, aby sa dohodli na náhrade škody, a to hlavne z dôvodu, aby obžalovaný Z. P. nemusel byť odsúdený a nešiel do väzenia. Potvrdil, že za ním vo veci náhrady škody bol aj samotný Z. P., ktorý síce tvrdil, že on nič neurobil, avšak poškodenému bolo preto čudné, prečo za ním prišiel a sľuboval náhradu škody aj obžalovaný Z. P..

Súd túto výpoveď poškodeného Ď. vyhodnotil samostatne ako vierohodnú a pri jej hodnotení v súhrne s výpoveďou obžalovaného U. aj ako podpornú vo vzťahu k preukázaniu viny obžalovaného Z. P., ktorý ak sa predmetnej krádeže nedopustil, nemal by dôvod poškodenému Ď. sľubovať náhradu škody. Zrejme si v tom čase Z. P. myslel, že po podpise dohody o náhrade škody sa predmetný skutok nedostane na súd, preto sa spolu s odsúdenou Š. a jej matkou vtedy všemožne snažili o dohodu s poškodením, pričom súd dáva do pozornosti, že odvtedy sa poškodenému vôbec nezvali a neuhradili žiadnu splátku za náhradu škody.

V prospech obžalovaného Zubáka P. súd vyhodnotil jedine výpoveď odsúdenej Š., ktorá však pre súd počas celého priebehu trestného konania na súde nebola dôveryhodnou osobou, nakoľko sa dlhodobo vyhýbala tomu, aby prišla na súd svedčiť. Z jej výpovede bola cítiť vôľa pomôcť bývalému druhovi, obžalovanému Z. P., aby sa vyhol trestnej zodpovednosti a pri jeho trestnej minulosti takmer istému

nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Ak súd hodnotení obsahovú stránku jej výpovede v súhrne s výpoveďami obžalovaného U. ako aj poškodeného Ď., nelogicky vyznieva hlavne spôsob, akým sa mala podľa odsúdenej Š. celá krádež uskutočniť, ako aj samotná spolupráva odsúdenej Š. s obžalovaným U.. U. totiž Š. poznal cez jej druha Z. P., takže je nelogické, že by sa na vykradnutí chatky dohodol iba so Š., bez jej druha, ktorého on poznal. Taktiež je nelogické, že by na vykradnutie chatky, v ktorej na základe informácie od obžalovaného U. vedeli, že sa tam nachádzajú aj väčšie veci, ako napr. agregát, veľké železné kusy atď., že by tam išli s vozíkom, ako to tvrdila Š.. Rovnako odsúdená Š. dostatočne nevysvetlila, ako by si k tej chate ten vozík boli priniesli, ak mali ísť ku chate podľa jej tvrdenia so U. autobusom. Logickejšie preto vyznieva výpoveď obžalovaného U., ktorý vo všetkých výpovediach potvrdil, že obžalovaný Z. P. použil na odvoz všetkých vecí ukradnutých z chatky svoje auto.

Podľa názoru senátu ku skutku došlo takým spôsobom, ako to opísal obžalovaný U., ktorý sa ku skutku priznal a nemal dôvod klamať pred súdom a krivo usvedčovať obžalovaného Z. P., nakoľko by z toho nemal žiadny prospech. Výpoveď odsúdenej Š. senát vyhodnotil ako nehodnovnú, účelovú, s cieľom pomôcť obžalovanému Z. P.W. vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a trestu za predmetný skutok.

Súd pri rozhodovaní ohľadne výšky trestu pre obžalovaného, vzhľadom na vykonané dokazovanie, nezistil na jeho strane žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, pričom zistil existenciu dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/ a m/ Trestného zákona, pretože obžalovaný Z. P. bol už za trestný čin v minulosti odsúdený, resp. že skutkom uvedeným v obžalobe spáchal dva trestné činy. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá bola oproti základnej sadzbe zvýšená v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona. Na podmienený odklad výkonu trestu u obžalovaného Z. P. neboli podľa súdu splnené podmienky, pretože obžalovaný sa dopustil krádeží aj v minulosti, za čo bol súdmi viac krát odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Iný trest ako nepodmienečný trest odňatia slobody by nemal u obžalovaného dostatočný výchovný vplyv.

Uvedený spôsob výkonu trestu súd považuje za nevyhnutný a jeho výmeru zároveň za postačujúcu pre dosiahnutie účelu trestu.

Pri rozhodovaní o spôsobe potrestania obžalovaného U. zobral súd do úvahy jeho predchádzajúce odsúdenie tunajším súdom, kedy bol rozsudkom pod sp. zn. 2T 27/2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v X. X., zo dňa 17.04.2012, sp. zn. 5To 31/12, právoplatným dňa 17.04.2012, odsúdený pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na skutočnosť, že skutku uvedeného v obžalobe sa dopustil pred tým, ako bol vyhlásený vyššie uvedený odsudzujúci rozsudok, musel súd použiť ustanovenia o súhrnnom treste, pričom uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov súd považoval, aj vzhľadom na priznanie obžalovaného U. ako aj nižšiu spoločenskú nebezpečnosť jeho skutku v tomto trestnom konaní, za dostatočný, a preto upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k vyššie uvedenému odsúdeniu.

Škoda vo výške 1.946,66 eur bola odbornými vyjadreniami dostatočne preukázaná, takže pri uznanej vine súd zaviazal všetkých troch páchatelov skutku, teda aj trestným rozkazom odsúdenú Q. Š., na nahradenie tejto škody poškodenému, a to spoločne a nerozdielne, nakoľko sa všetci traja podieľali na spáchaní skutku.

Vzhľadom na to, že poškodený Ď. si žiadal škodu vyššiu, ako bola preukázaná odbornými vyjadreniami a ďalšie zisťovanie výšky škody by bolo nad rámec trestného konania, odkázal súd poškodeného so zvýškom je nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.